

DECRET 159/2012, de 20 de novembre, d'establiments d'allotjament turístic i d'habitatges d'ús turístic.

DOGC núm. 6268, 05/12/2012

PREÀMBUL

La Llei 9/2011, de 29 de desembre, de promoció de l'activitat econòmica, ha suposat uns canvis importants en la regulació de les empreses i activitats turístiques. S'han modificat dues lleis bàsiques per al sector de l'allotjament, que són: la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, i la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

La modificació d'ambdues lleis obliga no només a redefinir i reordenar alguns aspectes de la normativa que afecta els establiments d'allotjament turístic, sinó que també dóna peu a integrar en un sol decret la regulació dels establiments d'allotjament turístic i dels habitatges d'ús turístic, en el qual s'incorporin aspectes que fan possible una millor interpretació i definició de tot el marc jurídic dels establiments d'allotjament turístic i dels habitatges d'ús turístic. Així, es desenvolupen aspectes com la definició dels serveis i els establiments turístics, la nova concepció dels establiments d'apartaments turístics i la regulació dels habitatges d'ús turístic.

La regulació integrada que estableix aquest Decret comporta necessàriament la derogació del Decret 183/2010, de 23 de novembre, d'establiments d'allotjament turístic, i la del Decret 164/2010, de 9 de novembre, de regulació dels habitatges d'ús turístic, que és el que fins ara ha permès als ajuntaments l'habilitació d'aquesta figura d'empresa turística de creació recent per comunicació prèvia.

El present Decret segueix la sistemàtica de la Llei de turisme de Catalunya en la regulació de les dues activitats d'allotjament que preveu: els establiments d'allotjament turístic i els habitatges d'ús turístic. Ambdues es diferencien tant per la seva naturalesa i règim jurídic com pel sistema d'habilitació i inscripció. Per això, es regulen en dos títols diferents, i s'opta per aquesta estructura ateses les poques característiques que tenen en comú, com són l'opció de categoritzar-se voluntàriament, l'existència de fulls de reclamació i el fet de portar el registre de viatgers.

El títol I regula els establiments d'allotjament turístic, i conté dos capítols. El capítol I, "Disposicions generals", és una regulació transversal dels elements comuns que caracteritzen els establiments d'allotjament turístic, amb independència dels seus grups i modalitats. Es tracta d'un tronc regulatori comú dels establiments d'allotjament turístic, on es determinen la seva naturalesa, els mecanismes i garanties respecte a la seva comercialització, els sistemes i processos de control de l'activitat, així com els instruments de coordinació de les administracions a aquest efecte. El capítol II, "Disposicions específiques per modalitats d'establiments d'allotjament turístic", determina en cadascuna de les seves seccions la regulació tècnica específica que correspon a cada grup i modalitat.

En la regulació dels establiments hotelers s'ha suprimit la modalitat de "balneari" per tal d'adequar les

modalitats del grup d'hotels al que preveu la Llei de turisme de Catalunya i s'han actualitzat algunes de les definicions de les unitats d'allotjament, com la d'apartament, estudi i suite. També s'han revisat els requisits tècnics mínims, que preveu l'annex I, així com també els barems de qualitat, que preveu l'annex III, per tal d'assolir una regulació adequada a la realitat actual del sector.

Pel que fa als establiments d'apartaments turístics, s'ajusta la definició al nou contingut de l'article 43 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, modificada per la Llei 9/2011, de 29 de desembre, de promoció de l'activitat econòmica, i es preveuen les característiques pròpies d'aquesta modalitat d'establiment d'allotjament turístic.

Amb referència als establiments de càmping, la nova regulació, a diferència de l'anterior, no limita les persones usuàries perquè puguin ser propietàries d'albergs semimòbils situats en un càmping; una altra novetat consisteix en la supressió d'alguns requisits formals de la recepció del càmping, com l'exhibició de la llista de preus i de l'habilitació municipal, atès que tampoc s'exigeixen als altres tipus d'establiments d'allotjament turístic. Finalment, els requisits tècnics mínims no han sofert variació, si bé es fan constar a l'annex II del Decret per tal de millorar la sistemàtica de la norma.

També s'introdueixen diverses modificacions en la regulació dels establiments de turisme rural, les quals tenen per objectiu eliminar barreres d'accés a l'activitat mantenint alhora les característiques intrínseques d'aquesta modalitat d'allotjament turístic. Cal recordar, tal com esmentava el preàmbul del Decret 183/2010, de 23 de novembre, que les característiques i els requisits d'aquesta tipologia d'allotjament responen a una oferta turística basada en la proximitat i autenticitat de l'oferta, la qual cosa obliga a garantir una atenció personalitzada i una relació directa i propera entre la persona titular i les persones usuàries. Per això, a més dels requisits de tranquil·litat i integració en el paisatge que cal exigir a aquest tipus d'establiments, també cal limitar l'explotació a un nombre màxim de places entre totes les modalitats, atès que aquesta mesura és necessària per garantir una relació pròxima i directa amb la persona titular de l'establiment. Les novetats introduïdes en la regulació que incideixen en l'objectiu de facilitar l'accés i el desenvolupament d'aquesta activitat són la reducció dels requisits de capacitat mínima, la possibilitat que les persones jurídiques puguin ser titulars d'allotjaments rurals, que pugui haver establiments de turisme rural dins nuclis de població de menys de 2.000 habitants, i, en les modalitats de masoveria i casa de poble independent, l'eliminació de l'exigència que la persona titular hagi d'estar empadronada com a mínim tres anys per poder accedir a l'activitat.

El títol II regula els "habitatges d'ús turístic", com a modalitat d'allotjament en habitatges, i completa la plena integració de la figura en l'òrbita de la normativa sectorial turística. Així, arran de les modificacions introduïdes en la Llei del dret a l'habitatge per la Llei 9/2011, de 29 de desembre, de promoció de l'activitat econòmica, l'habitatge d'ús turístic es configura com un exercici o activitat econòmica de l'habitatge diferent del residencial. Idèntica disposició normativa integren en la Llei de turisme els nous articles 50 bis i 50 ter, de definició de l'abast d'aquesta modalitat d'allotjament, en el marc del capítol III, "Empreses turístiques d'allotjament", del títol III, "Els subjectes turístics", de la Llei. A través del nou títol II, el present Decret estableix els paràmetres tècnics i de servei mínims propis de l'activitat i determina els requisits per a l'accés a l'activitat, en el marc de la potestat municipal d'ordenació dels usos i el règim de propietat horitzontal definit en el Codi civil català, en els supòsits que sigui aplicable.

El present Decret preveu que també els habitatges d'ús turístic es puguin categoritzar d'acord amb el

sistema de categorització voluntària i compatible amb els requisits tècnics de compliment obligatori que preveu el Decret, possibilitat que només preveia l'anterior norma per als establiments d'allotjament turístic. Aquesta categorització es porta a terme amb la col·laboració de la Taula del Turisme de Catalunya, d'acord amb la previsió de l'article 2.g) del Decret 420/2011, de 20 de desembre.

El Decret incorpora sis disposicions addicionals, tres de transitòries i una de derogatòria. Finalment, el Decret adjunta tres annexos; un primer annex referent a requisits tècnics mínims dels establiments hotelers, exigibles en funció de cada categoria concreta; un segon annex referent a requisits tècnics mínims dels establiments de càmping, i un de tercer referent a barems de qualitat.

El text s'ha sotmès a la valoració preceptiva del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, que ha emès dictamen sobre el Projecte de decret.

De conformitat amb el que disposen els articles 39 i 40 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern;

Per tot això, a proposta del conseller d'Empresa i Ocupació, d'acord amb el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora, i amb la deliberació prèvia del Govern,

Decreto:

TÍTOL I

Establiments d'allotjament turístic

CAPÍTOL I

Disposicions generals

SECCIÓ I

Definicions i processos administratius

Article 1

Concepte, regles i principis generals

1. Son establiments d'allotjament turístic els locals i les instal·lacions oberts al públic on, de manera habitual i amb caràcter professional, les persones titulars ofereixen a les persones usuàries, mitjançant un preu, allotjament temporal en les unitats d'allotjament, així com d'altres serveis turístics d'acord amb les condicions que estableix aquesta norma.
2. Els establiments d'allotjament turístic no es poden constituir en habitatges, amb l'única excepció dels establiments de turisme rural. Els establiments d'allotjament turístic no poden esdevenir residència principal ni secundària de les persones usuàries turístiques, en cap cas.
3. Queden exclosos d'aquest Decret aquells establiments i instal·lacions residencials regulats per normativa sectorial pròpia, com ara, instal·lacions juvenils, residències per a gent gran, residències per a estudiants, així com establiments en els quals s'exerceixen activitats de naturalesa sexual o anàlegs.
4. Les disposicions d'aquest Decret s'entenen sens perjudici de la normativa sectorial no turística que sigui aplicable.

Article 2

Titular d'un establiment d'allotjament turístic

S'entén per titular d'un establiment d'allotjament turístic aquella persona, física o jurídica, propietària o no

dels locals i/o instal·lacions, que l'explota comercialment sota els principis d'unitat empresarial d'explotació i responsabilitat del compliment de la normativa turística davant l'Administració.

Article 3

Serveis turístics

1. Son els adreçats a atendre les demandes de les persones usuàries dels establiments d'allotjament turístic, incloent-hi el gaudi de les instal·lacions i locals.
2. La prestació del servei d'allotjament es considera servei turístic quan s'ofereix en combinació amb qualsevol dels següents:
 - a) Cambres de bany i serveis higiènics amb els elements necessaris per a la seva immediata utilització, amb reposició i neteja incloses en el preu.
 - b) Servei de neteja periòdica inclosa en el preu, de les unitats d'allotjament i/o instal·lacions comunes mentre hi són allotjades les persones usuàries. Aquest servei s'exceptua en el cas dels albergs mòbils, semimòbils i fixos en els establiments de càmping.
 - c) Canvi de roba de llit i bany inclòs en el preu.
 - d) Servei de menjador en el mateix establiment.
 - e) Servei de bugaderia.
 - f) Servei d'habitacions.
 - g) Servei de recepció, seguretat i/o vigilància les 24 hores.
3. La prestació d'aquests serveis implica l'obligació de disposar de l'habilitació corresponent.
4. Els serveis dels subapartats a) i b) de l'apartat 2 són de prestació obligatòria. L'obligatorietat de la prestació de la resta de serveis turístics és exigida en funció de la tipologia de l'allotjament i la seva categoria, sens perjudici que uns vagin inclosos en el preu de la pernoctació o jornada i altres es puguin pagar a part.
5. Les activitats que es portin a terme en els espais i sales comunes dels establiments d'allotjament turístic adreçades a les mateixes persones usuàries de l'establiment es consideren activitats pròpies de l'establiment, sens perjudici de les limitacions específiques dels establiments de turisme rural.

Article 4

Classificació

1. Els establiments d'allotjament turístic es classifiquen d'acord amb les disposicions establertes en el present Decret.
2. La classificació turística identifica el grup, la modalitat i, si escau, la categoria de l'establiment.
3. Resta prohibida la utilització de qualsevol denominació, classificació, grup o categoria reservada a establiments d'allotjament turístic per aquest Decret sense estar-hi habilitat.
4. L'empresari s'autoclassifica mitjançant la presentació de la declaració responsable a què es refereix l'article 5.1. Amb posterioritat, la direcció general competent en matèria de turisme verifica la classificació, i en cas que aquesta no s'ajusti a la realitat, reclassifica l'establiment, sens perjudici de la responsabilitat en què pugui incórrer l'empresari per subministrar dades falses o incorrectes en la declaració responsable.

Article 5

Règim d'intervenció de l'Administració turística

1. La persona titular ha de presentar, prèviament a l'inici de la seva activitat, una declaració responsable conforme compleix els requisits exigits per la normativa turística i que s'han fet constar als articles 1 al 4, en tot cas i, en funció de la tipologia de l'establiment, conforme compleix els requisits establerts als articles 33 al 35 (per al supòsit d'hotels), a l'article 37 (per al supòsit d'apartaments turístics), als articles 39 al 52 (per al supòsit de càmpings) i als articles 53 al 57 (per al supòsit d'establiments de turisme rural). La declaració responsable ha d'incloure les dades referides a la persona titular i a l'establiment pel que fa a ubicació, tipus d'allotjament, capacitat i autotaxonomia.
2. La declaració responsable s'ha de formalitzar d'acord amb el model normalitzat que es troba a disposició de les persones interessades a la pàgina web de la Generalitat de Catalunya.
3. La declaració responsable ha d'anar adreçada a la direcció general competent en matèria de turisme i es presentarà per mitjans telemàtics o en qualsevol punt de la xarxa d'oficines de l'Oficina de Gestió Empresarial. També es pot presentar davant de l'ajuntament competent per habilitar l'inici de l'activitat o per qualsevol altre mitjà previst per la normativa de procediment administratiu. En aquest cas, l'òrgan al qual es presenti la declaració responsable l'ha de trametre a l'Oficina de Gestió Empresarial.

Article 6

Inscripció en el Registre de Turisme de Catalunya

1. Els establiments d'allotjament turístic que inicien la seva activitat a Catalunya s'inscriuen d'ofici al Registre de Turisme de Catalunya, d'acord amb l'article 67.1.j) de la Llei de turisme de Catalunya, a través de l'Oficina de Gestió Empresarial. La inscripció es comunica a l'ajuntament corresponent.
 2. En el supòsit que la verificació tècnica de l'establiment sigui contradictòria amb les dades declarades responsablement, la Direcció General de Turisme ha d'ajustar, amb l'audiència prèvia a la persona interessada, les dades inscrites a la realitat verificada, sens perjudici de les actuacions que en matèria sancionadora correspongui impulsar.
- En el supòsit que la contradicció afecti les condicions legalment exigides per al funcionament de l'activitat, la Direcció General de Turisme ha de deixar sense efecte la inscripció de l'establiment d'allotjament turístic al Registre de Turisme de Catalunya i ordenar el cessament de l'activitat, si escau. La baixa en l'RTC s'ha de comunicar a la persona interessada i als organismes afectats, als efectes oportuns.

Article 7

Modificacions de les característiques dels establiments

Tots els canvis i modificacions de les característiques de l'establiment d'allotjament turístic declarades responsablement, així com el canvi de titularitat i les baixes voluntàries d'activitat han de ser comunicats d'acord amb el procediment que preveu l'article 5 i s'inscriuen d'acord amb el procediment que preveu l'article 6.

Article 8

Informe preceptiu de planejament urbanístic

De conformitat amb l'article 85.5 del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i l'article 12 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, en el

supòsit de formulació i tramitació d'instruments de planejament urbanístic que prevegin la nova implantació o ampliació d'establiments d'allotjament turístic, els ajuntaments han de sol·licitar l'emissió d'informe, amb caràcter preceptiu, a la direcció general competent en matèria de turisme.

Transcorregut el termini d'un mes sense que s'hagi donat resposta, s'entén que l'informe és favorable a la proposta i cal atènyer-se al que disposa l'article 83.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 9

Control administratiu de l'activitat

1. Les persones titulars dels establiments han de tenir cura del correcte estat de conservació i neteja dels seus locals, instal·lacions, mobiliari i estris, així com de la qualitat dels serveis que ofereixin i que han de prestar-se en tot moment d'acord amb les categories i/o modalitats, obligatòries o derivades de sistemes voluntaris de categorització turística, que tinguin atorgades.
2. L'incompliment del que s'estableix a l'apartat anterior pot donar lloc, amb la prèvia incoació de l'expedient administratiu corresponent, a la revisió d'ofici per la direcció general competent en matèria de turisme de la categoria atorgada, sens perjudici de les infraccions que puguin ser imputades.
3. El procés de revisió de la classificació de l'establiment pot substanciar-se en paral·lel i amb independència del procediment sancionador.
4. La direcció general competent en matèria de turisme ha de comunicar la revisió de la classificació a l'ajuntament del municipi on s'ubiqui l'establiment.
5. El cessament de l'activitat d'allotjament turístic comporta la baixa de l'establiment en l'RTC, la qual es declara d'ofici i d'acord amb les determinacions que a aquest efecte disposa la legislació de procediment administratiu comú.

Article 10

Sistema voluntari de categorització turística

La classificació establerta en el present Decret per als establiments d'allotjament turístic és compatible amb els sistemes voluntaris de categorització turística i n'és independent.

Article 11

Inspecció i disciplina administrativa

1. D'acord amb el que preveuen els articles 77 al 83 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, l'Administració turística de la Generalitat de Catalunya vetlla pel compliment de la normativa de les empreses, establiments i activitats definides com a turístiques i regulades com a tals, així com per assegurar la protecció dels drets de les persones usuàries de serveis turístics i el desenvolupament de l'activitat turística en un marc de competència lleial.
2. L'Administració turística de la Generalitat ha de cooperar i col·laborar en matèria d'inspecció i control dels establiments d'allotjament turístic amb les administracions locals i amb la resta de departaments sectorialment competents en el control i inspecció d'elements de l'activitat d'establiments d'allotjament turístic.
3. La inexactitud, falsedat o omissió, de caràcter essencial, en qualsevol de les dades referides a l'article

5.1 i que han de constar en la declaració responsable, com també la no-presentació d'aquesta, determinen la impossibilitat d'exercir l'activitat afectada des del moment en què es tingui constància d'aquests fets, sens perjudici de les responsabilitats que puguin derivar-se, de conformitat amb el que preveu l'article 38 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, en tot el seu abast.

4. En el supòsit que un establiment d'allotjament turístic dugui a terme una activitat d'allotjament turístic sense disposar de la preceptiva habilitació administrativa, l'Administració turística de la Generalitat de Catalunya pot acordar la suspensió o cessament de l'activitat. La suspensió o cessament de l'activitat turística requereix la incoació per la direcció general competent en matèria de turisme del corresponent expedient de restitució de la legalitat infringida i pot ser impulsat amb independència de les sancions administratives que puguin correspondre.

5. Si un establiment d'allotjament turístic exerceix la seva activitat sense atendre els requisits legalment establerts per la normativa turística, l'Administració turística de la Generalitat de Catalunya, de conformitat amb l'article 97 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, pot acordar la suspensió del funcionament de l'establiment, amb independència, si escau, de les sancions administratives que se'n puguin derivar.

6. Les infraccions que cometin els titulars dels establiments contra el que determina aquest Decret s'ha de sancionar de conformitat amb el que estableix la Llei 13/2002 de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

7. La intervenció de l'Administració turística de la Generalitat de Catalunya, en compliment de la legalitat infringida, es realitza sens perjudici del legítim exercici pels ens locals de les seves competències en matèria d'activitats.

Article 12

Dret d'accés i permanència

El dret de les persones usuàries a l'accés als establiments d'allotjament turístic es regeix pel que disposa l'article 39 bis de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

Els establiments d'allotjament turístic tenen la consideració d'establiments oberts al públic i són de lliure utilització per qualsevol persona d'acord amb les condicions establertes a la normativa vigent, les normes del reglament d'ús o de règim interior, si n'hi ha, i, en tot cas, les regles de la bona convivència i d'higiene.

Les persones titulars dels establiments poden desallotjar del seu establiment les persones que incompleixin les regles de la bona convivència i de la higiene, així com les persones que pretenguin entrar o romandre en l'establiment amb finalitat diferent a la pròpia de l'allotjament.

En el supòsit que n'hi hagi, les normes del reglament d'ús o de règim interior dels establiments d'allotjament turístic han d'estar a disposició immediata de les persones usuàries que les sol·licitin. Les normes de règim interior han d'estar redactades, com a mínim, en els idiomes següents: català, castellà, alemany, anglès i francès.

Article 13

Persones usuàries turístiques

Les persones usuàries, com a consumidores específiques de productes i serveis turístics, tenen regulats els

seus deures i la defensa dels seus drets per la normativa específica turística, d'acord amb l'article 171 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i els articles 29, 30 i 78.c de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, sens perjudici de la normativa general de protecció i defensa de les persones consumidores i usuàries.

Article 14

Obligacions de les persones titulars

Sens perjudici del que preveu l'article 36 de la Llei de turisme de Catalunya les persones titulars estan obligades a:

- a) Tenir cura del bon funcionament de totes les instal·lacions i del bon tracte a les persones usuàries per part de tot el personal de l'establiment i vetllar per la bona convivència entre persones usuàries.
- b) Vetllar pel compliment, en el supòsit que n'hi hagin, de les normes del reglament d'ús o de règim interior dels establiments d'allotjament turístic a què es refereix l'article 12.
- c) Controlar les entrades i sortides de les persones usuàries.
- d) Facilitar la informació que demanin les persones usuàries tant pel que fa al funcionament de l'establiment com de tipus turístic.
- e) Vetllar per la seguretat de l'establiment.

SECCIÓ II

Condicions de contractació

SUBSECCIÓ 1ª

Contracte turístic d'allotjament

Article 15

Característiques

Els contractes d'allotjament turístic es podran subcriure tant presencialment com a distància, d'acord amb la legislació general en matèria d'obligacions i contractes, i podran incloure altres serveis complementaris. L'Administració vetllarà pel compliment dels drets i les obligacions derivats del contracte d'acord amb el que preveuen els articles següents.

SUBSECCIÓ 2ª

Serveis, preus i facturació

Article 16

Atenció i horaris d'obertura

Els establiments d'allotjament turístic han de disposar, per a les seves persones usuàries, d'un servei d'atenció permanent les 24 hores, ja sigui amb personal o bé amb mitjans tecnològics substitutius, i els hi han de permetre l'accés les 24 hores del dia.

En els establiments d'allotjament turístic ha d'existir un servei de recepció amb les característiques i horaris que s'especifiquen per a cada modalitat.

Els horaris i les condicions de prestació del servei previst en aquest precepte han de ser visibles i fàcilment copsables per a les persones usuàries dels establiments d'allotjament turístic al lloc on es trobi ubicat el

servei de recepció de l'establiment.

Article 17

Publicitat d'establiments i de serveis

1. A fi de garantir-ne la publicitat oportuna, el departament competent en matèria de turisme publica en la seu corporativa de la Generalitat de Catalunya, dins l'àmbit de turisme (www.gencat.cat), els establiments d'allotjament turístic inscrits en l'RTC i els serveis que ofereixen.
2. La publicitat, per qualsevol mitjà de comunicació, que efectuïn els establiments d'allotjament turístic dels serveis que ofereixen, de la seva ubicació i distància als mitjans de transport públic, i totes i cadascuna de les característiques pròpies de l'establiment s'han d'ajustar, en qualsevol cas, a la realitat i no poden induir, en cap cas, a error o confusió per a les persones usuàries. A aquests efectes i en cas que hi hagin condicions especials d'utilització o gaudi de l'establiment d'allotjament turístic, com ara, per a menors d'edat, per a persones amb discapacitat o per a la possibilitat d'accés amb animals domèstics, s'han de fer constar les condicions corresponents que estableixi cada establiment. En el cas dels menors d'edat, cal fer constar l'edat límit als efectes de condicions especials de contractació.
3. Els establiments d'allotjament turístic han d'indicar, en la seva publicitat, el nom, grup i categoria, si escau, en què es classifiquen, així com tots els serveis propis de la categoria que no estiguin inclosos en el preu de la unitat d'allotjament.
4. Els establiments d'allotjament turístic han d'informar, prèviament a la contractació, de la capacitat legal màxima de les seves unitats d'allotjament.

Article 18

Llits complementaris

La instal·lació d'un llit complementari només es pot fer en habitacions dobles per a establiments hotelers i en habitacions dobles i triples per a establiments de turisme rural, sempre a petició de la persona usuària. No es permet la seva instal·lació en unitats d'allotjament que siguin apartaments o estudis.

El llit complementari només pot ser ocupat per una persona.

En cap cas s'admet una ocupació superior a quatre persones per habitació.

Article 19

Servei de menjador

1. S'entén per menjador aquell espai propi de l'establiment destinat a oferir el servei de pensió alimentària a les seves persones usuàries. Independentment del menjador, l'establiment també pot disposar de bar i restaurant.
2. L'establiment ha de publicitar el contingut i el preu de la pensió alimentària.
3. La prestació del servei de menjador ha de tenir lloc dins l'horari assenyalat per la direcció de l'establiment, que en tot cas ha de constar d'un període mínim de dues hores d'acceptació ininterrompuda de persones usuàries per a cadascun dels àpats. Aquest període ha de ser ampliat quan la capacitat del menjador sigui desproporcionada en relació amb la capacitat de l'establiment.
4. La presentació, la composició i la qualitat dels menjars han d'estar d'acord amb la categoria de l'establiment.

Article 20

Full de notificació de preus

1. S'ha de lliurar a la persona usuària, abans de la seva admissió, la informació dels preus que corresponen als serveis que ha pactat inicialment, mitjançant qualsevol suport, on ha de constar, com a mínim en català:
 - a) Nom, grup i categoria de l'establiment.
 - b) Número o identificació de la unitat d'allotjament.
 - c) Preu de la unitat d'allotjament i dels diferents serveis pactats.
 - d) Data d'entrada i de sortida.
 - e) Nombre màxim de persones que admet la unitat d'allotjament.
 - f) Petició de llit complementari, si escau.
 - g) Preu dels serveis inclosos en el servei d'allotjament i els no inclosos.
2. El suport de què es tracti, legalment vàlid, té valor de prova a efectes administratius, i ha de ser conservat per l'establiment d'allotjament turístic a disposició de la inspecció de turisme durant el termini de sis mesos.
3. No és necessari lliurar el full a què fa referència el present article quan la persona usuària hagi contractat la unitat d'allotjament per mitjà d'un agent de viatges o empresa d'intermediació, amb confirmació escrita.
4. El preu de les unitats d'allotjament es compta per dies o jornades.

Article 21

Facturació

1. La factura ha de contenir les dades següents:
 - a) La identificació de la persona titular de l'establiment.
 - b) La identificació de l'establiment.
 - c) La identificació de la persona usuària.
 - d) La unitat d'allotjament utilitzada.
 - e) El nombre de persones allotjades.
 - f) La data d'entrada i de sortida, desglossada per dies.
 - g) El preu global de la pernoctació o jornada, amb desglossament dels serveis prestats no inclosos en el preu global de la pernoctació.
 - h) Les dades relatives a la repercussió dels impostos i taxes que gravin la prestació dels serveis en els termes establerts en la normativa tributària.
2. Les factures han complir la resta de requisits generals previstos en l'ordenament.

Article 22

Fulls oficials de queixa, reclamació i denúncia

Tots els establiments d'allotjament turístic estan obligats a disposar de fulls oficials de queixa, reclamació i denúncia a disposició immediata de les persones usuàries que els ho sol·licitin.

També han d'exhibir en un lloc ben visible i fàcilment copsable per a les persones usuàries un cartell on

s'anuncii la disponibilitat dels fulls oficials de queixa, reclamació i denúncia en el qual cal indicar-hi a les persones consumidores el número de telèfon de consulta que l'Administració de la Generalitat de Catalunya preveu a l'efecte.

Els fulls oficials de queixa, reclamació i denúncia i el rètol informatiu de la seva disponibilitat es poden descarregar des del web de l'Agència Catalana de Consum (www.consum.cat).

SUBSECCIÓ 3ª

Reserves

Article 23

Contestació a les peticions de reserva

Si l'establiment no dona resposta, en el termini màxim de 24 hores, a les peticions de reserva efectuades per les persones usuàries, s'entén que la reserva no ha estat acceptada. De totes maneres, l'establiment ha d'informar, al més aviat possible, de forma fefaent, a la persona o persones usuàries que havien sol·licitat la reserva de la no-acceptació de la reserva i de les causes de la seva no-acceptació.

Article 24

Objecte de la reserva

Quan les persones usuàries hagin obtingut confirmació de reserva d'unitats d'allotjament concretes, amb l'especificació del número o ubicació, les persones titulars dels establiments han de posar-les a la seva disposició en la data convinguda.

Si la reserva fos per a unitats d'allotjament indeterminades, s'han de posar a disposició de les persones usuàries les que reuneixen les característiques pactades.

Article 25

Paga i senyal per part de les persones usuàries

Les persones titulars dels establiments d'allotjament poden exigir a les persones usuàries que efectuïn una reserva un avançament del preu que s'entén a compte de l'import resultant dels serveis prestats.

Quan la reserva s'hagi realitzat mitjançant eines de pagament electrònic i l'establiment opti per carregar-hi un avançament del preu en concepte de paga i senyal, aquest càrrec s'ha d'efectuar dins les 48 hores següents a la formalització de la reserva. Transcorregut aquest termini sense efectuar-se el càrrec s'entén confirmada la reserva sense avançament de part del preu.

Article 26

Cancel·lació de la reserva

1. L'establiment d'allotjament turístic està obligat a informar la persona usuària, abans de la formalització del contracte, sobre les clàusules de cancel·lació.
2. La cancel·lació efectuada per la persona usuària dintre dels deu dies anteriors a la data d'arribada dona lloc a les següents penalitzacions, llevat pacte en contrari:
 - a) Reserva per dos o menys dies, el 50% del preu total d'estada.
 - b) Reserva per més de dos dies i fins a set dies, el 35% del preu total d'estada.
 - c) Reserva per més de set dies, el 25% del preu total d'estada.

Les anteriors penalitzacions no són aplicables quan la cancel·lació es produeix per causa de força major, degudament acreditada.

3. La persona usuària té dret a cancel·lar la reserva confirmada, sense cap penalització, sempre que es faci abans dels deu dies anteriors a la data d'arribada, llevat pacte en contrari.

Article 27

Rescabament per renúncia de l'estada

La persona titular de l'establiment d'allotjament turístic està obligada a informar la persona o persones usuàries, abans de la realització del contracte, sobre la normativa aplicable en cas de renúncia de l'estada. Quan la persona usuària d'un establiment d'allotjament abandoni la unitat reservada abans de la data fins a la qual la tenia reservada, la persona titular de l'establiment pot demanar fins a l'equivalent al 50% del preu total dels serveis que restin per utilitzar, llevat de pacte específic entre les parts.

Article 28

Manteniment de la reserva

Quan l'establiment hagi confirmat la reserva sense l'exigència de cap paga i senyal, està obligat a mantenir-la fins a l'hora concertada amb la persona usuària, i en cas de no haver-ho fet, fins a les 20 hores del dia assenyalat.

Si la persona usuària ha abonat la paga i senyal, l'establiment resta obligat a mantenir la reserva efectuada sense cap límit horari pel nombre de dies que aquesta cobreixi, llevat de pacte en contrari.

SUBSECCIÓ 4ª

Identificació de les persones usuàries, gaudi de l'estada i desallotjament

Article 29

Identificació de les persones usuàries

La persona usuària ha d'acreditar la seva identitat en el moment d'efectuar l'entrada a l'establiment per mitjà de l'exhibició d'un document que acrediti suficientment la seva identitat. Aquest document s'ha de retornar immediatament a la persona usuària.

L'establiment ha de portar el registre de les persones usuàries allotjades i ha de remetre a la Direcció General de la Policia la informació relativa a l'estada de les persones que s'hi allotgen, d'acord amb la normativa de seguretat ciutadana aplicable a tots els establiments que faciliten, mitjançant preu, allotjament a les persones.

Article 30

Gaudi de les unitats d'allotjament

1. L'entrada a la unitat d'allotjament es fixa entre les 12 i les 16 hores. Cada establiment ha de fixar l'hora d'entrada dins aquest marge. L'establiment ha d'informar les persones usuàries de l'horari d'entrada i de sortida quan hi arribin.

La persona allotjada ha d'abandonar la unitat que ocupa abans de les 12 del migdia. En el cas de grups de 20 o més persones, l'establiment pot fixar que l'hora de sortida sigui a partir de les 10 del matí. Si no abandonen les unitats d'allotjament en el termini de l'hora corresponent de la data de sortida,

l'establiment pot sol·licitar l'ajut de les forces d'ordre públic per al seu desallotjament.

2. El gaudi de l'allotjament i d'altres serveis dura el termini convingut entre la persona titular de l'establiment i la persona usuària o la seva representant. Qualsevol ampliació o reducció del termini prèviament pactat està supeditada al mutu acord entre la persona titular de l'establiment i la persona usuària.

3. Pel supòsit que hagi finalitzat el període d'allotjament pactat, que la factura no sigui abonada o que la persona hagi estat desallotjada, la persona titular de l'establiment pot disposar de la unitat d'allotjament.

Article 31

Desallotjament

1. En els supòsits d'abandonament de pertinences i/o expulsió de l'establiment, ja sigui per les causes previstes a l'article 12 o altres, les persones titulars de l'establiment poden retirar de la unitat d'allotjament les pertinences de la persona usuària que s'hi trobin, una vegada fet l'inventari i signat per dos testimonis. Transcorregut un mes d'ençà que s'hagi notificat fefaentment a l'adreça facilitada per la persona usuària, l'establiment pot disposar lliurement de les pertinences.

2. En establiments de càmping, els elements d'acampada i albergs de les persones usuàries poden ser retirats a un nou emplaçament dins del càmping fora de la zona d'acampada sense necessitat de garantir les condicions de vigilància d'aquests elements retirats i sempre que no suposi un increment del risc per a les persones usuàries del càmping.

3. La retirada de les pertinences per part de les persones propietàries comporta l'abonament del preu establert en aquests supòsits per l'establiment i, si no, el preu diari segons tarifes de preus vigents, així com les despeses de trasllat ocasionades.

CAPÍTOL II

Disposicions específiques per modalitats d'establiments d'allotjament turístic

SECCIÓ I

Establiments hotelers

Article 32

Definicions

Als efectes d'aquest Decret, s'entén per:

Habitació: unitat d'allotjament integrada en un edifici hotelier dotada del mobiliari i instal·lacions necessàries per pernoctar i servei de bany.

Apartament: unitat d'allotjament dotada de mobiliari i composta com a mínim d'una habitació, una sala d'estar menjador, una cambra de bany i cuina.

Estudi: unitat d'allotjament composta per una sala conjunta d'estar menjador dormitori, una cambra de bany i una cuina (incorporada o no a la sala).

Suite: habitació doble amb bany i saló de 12 m² de superfície mínima.

Junior suite: habitació doble amb bany i saló de 8 m² de superfície mínima.

Gran suite: dues o més habitacions dobles amb els seus corresponents banys i un saló en comú. La gran suite ha de ser comercialitzada en tot el seu conjunt.

Climatització: condicionar l'aire, per tal que tingui una temperatura i una humitat adequades i constants.

Article 33

Classificació

1. Els establiments hotelers, atenint-se a les seves característiques bàsiques, es classifiquen en dos grups:
 - a) Grup d'hotels.
 - b) Grup d'hostals o pensions.
2. Els establiments del "grup d'hotels" es classifiquen en les modalitats següents:
 - a) Hotels.
 - b) Hotels apartament.
3. La modalitat "hotels" pot disposar d'un màxim d'un 40% d'unitats d'allotjament que siguin apartaments o estudis, sense que sigui considerada hotel apartament, sempre que formin part de la mateixa unitat d'explotació i estiguin situades en el mateix immoble o bé en un immoble d'ús exclusiu.
4. La modalitat "hotels apartament" pot disposar d'un màxim d'un 40% d'unitats d'allotjament que siguin habitacions, sense que sigui considerada hotel, sempre que formin part de la mateixa unitat d'explotació i estiguin situades en el mateix immoble o bé en un immoble d'ús exclusiu.

Article 34

Identificació

1. Els establiments del "grup d'hotels" s'identifiquen amb les lletres H (hotel), HA (hotels apartament).
2. Els hotels i hotels apartament es classifiquen en set categories, que són identificades per estrelles (una estrella o bàsic, dues estrelles, tres estrelles, quatre estrelles, quatre estrelles superior, cinc estrelles i GL o gran luxe).
3. Els establiments del "grup d'hostals o pensions" es classifiquen en una categoria única identificada per una P.
4. Les característiques tècniques dels elements identificatius de la categoria i modalitat d'establiment hotelier estan publicades al web del departament competent en matèria de turisme.

Article 35

Requisits tècnics mínims

La determinació de la categoria dels establiments es fa en virtut del que disposa aquest Decret en relació amb els requisits tècnics mínims de classificació.

Els requisits tècnics mínims consten a l'annex I.

Article 36

Barems de qualitat

Els hotels poden augmentar la seva categoria a la immediata superior d'acord amb el que preveu l'annex III, sobre barems de qualitat.

SECCIÓ II

Apartaments turístics

Article 37

Definició i règim jurídic

1. Els establiments d'apartaments turístics són edificis o conjunts continus constituïts en la seva totalitat per apartaments o estudis, com a establiment únic o com a unitat empresarial d'explotació, amb els serveis turístics corresponents.
2. La periodicitat en la prestació del servei de neteja de les unitats d'allotjament ha de ser, com a mínim, d'un cop a la setmana.
3. Els apartaments turístics han de complir els següents requisits tècnics:
 - a) Recepció d'una superfície mínima de 10 m².
 - b) Superfícies mínimes dels apartaments o estudis d'un hotel apartament d'una estrella o bàsic.
4. Els establiments d'apartaments turístics s'identifiquen amb el distintiu "AT", les característiques del qual estan publicades al web del departament competent en matèria de turisme.

SECCIÓ III

Establiments de càmping

Article 38

Definicions

Als efectes del que estableix l'article 46 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, s'entén per:

Albergs mòbils: tendes de campanya, caravanes, autocaravanes o qualsevol enginy que pugui ser remolcat per un vehicle de turisme.

Albergs semimòbils: habitatges mòbils o qualsevol altre tipus d'alberg amb rodes que necessiti un transport especial per circular per carretera.

Albergs fixos: bungalows i altres instal·lacions similars.

Article 39

Unitats d'acampada

1. Tota la superfície destinada a acampar ha d'estar dividida en unitats d'acampada, que és espai de terreny destinat a la ubicació d'un vehicle i d'un alberg mòbil, semimòbil o fix. Cada unitat ha de tenir convenientment senyalitzats els seus límits i el número que li correspon.
2. Els establiments poden disposar d'unitats d'acampada que tinguin previst l'aparcament de vehicles en un lloc diferent al de la ubicació de l'alberg. En aquest cas, a la superfície que correspongui a la unitat d'acampada, segons la categoria del càmping, se li poden descomptar 15 m², i el lloc destinat a aparcament ha de portar el número de la unitat a què correspongui.
3. Es pot acceptar l'existència de zones d'acampada, dins els càmpings, en substitució d'algunes unitats en els establiments en què la topografia o la vegetació dificultin la divisió homogènia de les unitats d'acampada. Aquestes zones han d'estar senyalitzades amb lletres, han d'estar marcats els seus límits, i s'ha de fer constar el nombre d'albergs mòbils que s'hi poden instal·lar d'acord amb els metres quadrats exigits per unitat, segons la categoria del càmping.

Article 40

Albergs fixos i semimòbils

1. Els càmpings poden instal·lar albergs fixos, sempre explotats per la persona titular del càmping, i semimòbils, amb un màxim de sis places cadascun. Cadascun d'aquests albergs han d'estar situats dins d'una unitat d'acampada.
2. El nombre d'unitats d'acampada destinades a albergs fixos o semimòbils no pot ultrapassar el 50% del total. En cap cas els albergs fixos poden ultrapassar el 40% del total d'unitats d'acampada.
3. Els albergs fixos i semimòbils no poden ocupar més del 50% de la unitat d'acampada.
4. El planejament urbanístic pot determinar la quantia i distribució del nombre d'unitats d'acampada per a albergs fixos o semimòbils, de manera que respecti la naturalesa rústica dels terrenys i es minimitzi l'impacte que provoca la seva implantació, tant en relació amb l'espai que ocupen com amb el volum, materials i cromatisme que puguin presentar.

Article 41

Càmpings ubicats en zones de risc

Els establiments existents que es puguin veure afectats per restriccions o condicions en l'ocupació del sòl per raó d'incompatibilitat urbanística sobrevinguda dels terrenys per existència de riscos, especialment la derivada de la transposició de la Directiva 2007/60/CE, relativa a l'avaluació i gestió dels riscos d'inundació, han d'adoptar estratègies d'autoprotecció que disposin les mesures adients que permetin a l'establiment l'exercici de l'activitat amb les adequades garanties de seguretat.

Les estratègies d'autoprotecció s'han d'adoptar en el marc del Decret 82/2010, de 29 de juny, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es fixa el contingut d'aquestes mesures.

Article 42

Accessos

Sens perjudici del que puguin exigir altres normatives sectorials en aquest àmbit, especialment la relativa a prevenció d'incendis, l'entrada al càmping ha d'estar, sempre i en tot cas, en bones condicions i ha de tenir una amplada mínima de 5 metres en el cas d'haver-hi dos sentits de circulació, o de 3 metres si hi ha un únic sentit de circulació.

Tots els establiments han de disposar de vials interiors suficients en nombre, longitud i amplada per permetre la circulació de qualsevol element propi de l'activitat del càmping.

L'amplada dels vials principals no pot ser inferior a 3 metres quan es tracti de vials d'un únic sentit de circulació i a 5 metres quan es tracti de dos sentits de circulació, sens perjudici dels vials per a vianants que es cregui convenient disposar en funció dels serveis i de la morfologia del terreny.

Article 43

Il·luminació

Els accessos, els vials i les instal·lacions d'ús generals i obligatòries han d'estar degudament il·luminades. A partir de les 23 hores s'ha de reduir la il·luminació i s'ha de mantenir, solament, a la zona d'accés, als sanitaris i als vials interiors, al mínim que permeti la circulació de vianants.

Article 44

Tancament dels límits

El càmping ha d'estar degudament tancat en tot el seu perímetre. Es pot utilitzar qualsevol tipus de material que doni garanties de resistència, eviti les intrusions externes i s'integri en el paisatge. La tanca, respectant en tot cas la normativa municipal al respecte, ha de tenir una alçada mínima d'1,50 metres i en cas de ser d'estructura buida, els buits han de portar una reixeta que impedeixi l'accés de persones i animals. En establiments ubicats en espais d'interès natural les característiques de la tanca han d'atendre els requeriments derivats de la normativa ambiental.

Article 45

Senyalització

1. Les senyalitzacions que els càmpings instal·lin a les carreteres i camins propers a les seves instal·lacions han de ser les normalitzades i d'acord amb l'administració competent en la matèria.
2. Els vials interiors dels càmpings han de tenir els senyals reglamentaris de "velocitat màxima 10 km/h", "prohibida la circulació de vehicles en les hores de silenci" que reglamentàriament determini el càmping. Així mateix, els càmpings han d'instal·lar els senyals corresponents a la direcció dels diferents serveis i instal·lacions.

Article 46

Serveis higiènics

1. Els establiments de càmping han de disposar dels blocs de serveis higiènics necessaris, de manera que cap unitat d'acampada del càmping no quedi més lluny de 250 metres d'un bloc de serveis.
2. Els dels homes han de ser totalment independents dels de les dones i dintre de cada bloc, els serveis d'evacuatoris han d'estar separats dels de les dutxes i els lavabos tret que es tracti d'unitats compactes, que en tot cas s'han de trobar dins el bloc de serveis.
3. Les instal·lacions dels serveis higiènics han de permetre una ventilació molt àmplia. El terra i les parets, fins a una alçada mínima de 2,20 metres, s'han de revestir amb materials que en garanteixin la impermeabilitat.

Article 47

Farmaciola de primers auxilis

Els càmpings han de disposar de farmaciola de primers auxilis per a les persones usuàries, que ha d'estar situada en un lloc visible i degudament senyalitzada, i ha de disposar dels materials suficients per poder atendre els casos més corrents.

Article 48

Capacitat d'allotjament

A efectes del càlcul de la capacitat d'allotjament d'un càmping en places s'ha de multiplicar per tres el nombre total d'unitats d'acampada.

Article 49

Categories

Els càmpings es classifiquen d'acord amb les seves edificacions, instal·lacions i serveis en les categories de "luxe", "primera", "segona" i "tercera", i els seus corresponents distintius "L" "1a", "2a" o "3a"; aquestes

estan publicats al web del departament competent en matèria de turisme. Aquest indicatiu s'ha de trobar situat de manera molt visible a l'accés del càmping i a l'entrada de la recepció.

Article 50

Requisits tècnics mínims

Els requisits tècnics mínims consten a l'annex II.

Article 51

Ampliació discontinua

1. Els càmpings poden ampliar la seva superfície en terrenys no limítrofs als que ocupen quan no ho puguin fer en els sòls immediatament limítrofs per motius d'inadequació o incompatibilitat urbanística, o de restricció d'ocupació de parts de la seva superfície a causa de l'aplicació de normatives sectorials (costes, carreteres, incendis, zona maritimoterrestre, inundacions, etc.).

2. L'ampliació discontinua ha de respectar les normatives sectorials i urbanístiques dels terrenys objecte d'ampliació.

3. La distància entre els límits d'ambdues àrees no pot excedir els 400 metres. En cap cas s'admet que entre els dos espais existeixin carreteres interurbanes, vies de ferrocarril o altres infraestructures de transports, excepte que estiguin salvades per ponts o túnels aptes per a vianants.

La nova àrea d'ampliació ha de complir els requisits mínims proporcionals a la seva capacitat pel que fa a seguretat i blocs sanitaris, que s'estableixen en aquesta secció i a l'annex II.

4. L'ampliació discontinua d'un establiment de càmping no constitueix, en cap cas, un nou establiment.

Article 52

Recepció i informació

La recepció del càmping constitueix el centre de relació amb les persones usuàries a efectes administratius i d'informació. Sens perjudici de les obligacions derivades del compliment dels deures d'informació especificats en el títol I d'aquest Decret, els establiments de càmping han d'exposar a la seva recepció i de manera ben visible els documents i les dades següents:

- a) Dates de funcionament.
- b) Plànol de situació i límits de cada una de les unitats d'acampada, així com la numeració corresponent.
- c) Plànol de situació d'extintors.
- d) Plànol de situació dels diferents serveis.
- e) Llista d'horaris de funcionament dels diferents serveis, prohibició de circulació interior de vehicles, etc.

SECCIÓ IV

Establiments de turisme rural

Article 53

Definició i classificació

Són establiments de turisme rural els que defineix l'article 49 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

Aquests establiments estan situats en el medi rural, dins de nuclis de població de menys de 2.000

habitants o bé aïllats (fora de nucli), integrats en edificacions preexistents anteriors a 1950, respecten la tipologia arquitectònica de la zona i compleixen amb l'exigència de tranquil·litat i integració en el paisatge, en els termes i les condicions que prevegi a aquest efecte l'ordenació urbanística.

No poden ser considerats en cap cas establiments de turisme rural els ubicats en pisos, considerats com a habitatges independents en un edifici de diverses plantes, en règim de propietat horitzontal.

Els establiments de turisme rural es classifiquen en els dos grups següents:

- a) Cases de pagès.
- b) Allotjaments rurals.

Article 54

Cases de pagès

Les cases de pagès o establiments d'agroturisme són aquells en els quals la persona titular, pagès o pagesa professional, obté rendes d'activitats agràries, ramaderes o forestals, d'acord amb els criteris normatius del departament competent en matèria d'agricultura, ramaderia i explotacions forestals, i on les persones usuàries poden conèixer les tasques i activitats pròpies de l'explotació agrària a la qual estan vinculades.

Si la titular és una persona jurídica un dels socis o una de les sòcies ha de complir els requisits que preveuen l'apartat anterior i l'article següent, i prestar personalment el servei d'atenció a les persones usuàries que preveu l'article 64.4.

Article 55

Modalitats de cases de pagès

1. Les cases de pagès es classifiquen en les modalitats següents:

- a) Masia. És aquell habitatge unifamiliar fora de nucli, situat en el si d'una explotació agrícola, ramadera o forestal, que comparteix el pagès o pagesa amb les persones usuàries turístiques i on es presta el servei d'allotjament en règim d'habitacions i, com a mínim, d'esmorzar.
- b) Masoveria. És aquell habitatge unifamiliar, fora de nucli de població i ubicat a la mateixa explotació. Es presta el servei d'allotjament en règim de casa sencera.
- c) Casa de poble compartida. És aquell habitatge unifamiliar dins de nucli de població, que comparteix el pagès o pagesa amb les persones usuàries turístiques i on es presta el servei d'allotjament en règim d'habitacions i, com a mínim, d'esmorzar.
- d) Casa de poble independent. És aquell habitatge unifamiliar, en nucli de població, on es presta el servei d'allotjament en règim de casa sencera.

2. En el cas de masia o de casa de poble compartida, la persona titular ha d'estar empadronada i residir efectivament a l'establiment. En el cas de masoveria i casa de poble independent, la persona titular ha d'estar empadronada i residir efectivament o bé a la mateixa comarca o bé als municipis limítrofs de la comarca.

Article 56

Allotjaments rurals

Els allotjaments rurals són aquells establiments en què la persona titular no està obligada a obtenir rendes

d'activitats agràries, ramaderes o forestals, però ha de residir efectivament o bé a la mateixa comarca, als municipis limítrofs de la comarca, o bé a l'habitatge, depenent de la modalitat.

Si la titular és una persona jurídica, un dels socis o una de les sòcies ha de complir els requisits previstos en l'article següent i prestar personalment el servei d'atenció a les persones usuàries que preveu l'article 64.4.

Article 57

Modalitats d'allotjaments rurals

1. Els allotjaments rurals es classifiquen en les modalitats següents:

- a) Masia. És aquell habitatge unifamiliar fora de nucli que comparteix la persona titular amb les persones usuàries turístiques i on es presta el servei d'allotjament en règim d'habitacions i, com a mínim, d'esmorzar.
- b) Masoveria. És aquell habitatge unifamiliar, fora de nucli de població, que es lloga en règim de casa sencera.
- c) Casa de poble compartida. És aquell habitatge unifamiliar, dins de nucli de població, que comparteix la persona titular amb les persones usuàries turístiques i on es presta el servei d'allotjament en règim d'habitacions i, com a mínim, d'esmorzar.
- d) Casa de poble independent. És aquell habitatge unifamiliar, en nucli de població, on es presta el servei d'allotjament en règim de casa sencera.

2. En el cas de masia o de casa de poble compartida, la persona titular ha d'estar empadronada i residir efectivament a l'establiment. En el cas de masoveria o casa de poble independent, la persona titular ha d'estar empadronada i residir efectivament o bé a la mateixa comarca o bé als municipis limítrofs de la comarca.

Article 58

Identificació

A efectes d'informació per a les persones usuàries, els establiments de turisme rural han d'estar convenientment senyalitzats amb el distintiu "TR", les característiques del qual estan publicades al web del departament competent en matèria de turisme.

El distintiu d'identificació esmentat s'ha de situar al costat de la porta d'accés a l'establiment.

Els establiments del grup "cases de pagès" han de portar l'afegitó "d'agroturisme" al darrere de la modalitat.

Article 59

Modificacions

Qualsevol modificació de la capacitat, del nombre de les habitacions o de qualsevol altre element estructural de l'allotjament ha de respectar la tipologia de l'habitatge.

Article 60

Requisits tècnics de les masies i les cases de poble compartides

Les masies i les cases de poble compartides han de disposar, com a mínim, dels requisits tècnics següents:

a) Calefacció en totes les habitacions i estances comunes.

b) Mobiliari suficient i en bon estat de conservació.

c) Serveis higiènics. Han de disposar com a mínim de:

I. Una cambra de bany (amb banyera o dutxa, rentamans i inodor) a cada habitació.

II. Un endoll al costat de cada rentamans.

III. Un petit armari o prestatge per poder desar els estris de neteja personal.

IV. Terres totalment pavimentats, així com les parets enrajolades fins a una alçada mínima de 2,10 metres, o bé revestides de materials que en garanteixin la impermeabilitat.

Tots els elements sanitaris han de disposar d'aigua freda i calenta.

La superfície útil mínima dels banys ha de ser de 2,50 m².

d) Habitacions dormitoris. Han de disposar de ventilació directa a l'exterior.

La seva superfície mínima ha de ser de 8 m², les habitacions individuals; 12 m², les dobles; 14 m², les triples, i, si s'escau, 16 m², les quàdruples.

El mobiliari indispensable ha d'incloure: llits individuals d'amplada mínima de 0,90 metres, o dobles, d'1,35 metres, tauleta de nit, cadira, armari i un punt de llum amb interruptor al costat del llit.

e) L'alçada mínima en metres de la superfície transitable de totes les estances, llevat del bany, ha de ser de 2,50 metres. Excepcionalment, poden ser inscrits tot i que no compleixin amb l'alçada establerta quan les característiques d'interès històric o arquitectònic de l'edificació així ho aconsellin.

f) Telèfon, llevat que per la situació geogràfica de l'establiment la seva instal·lació comporti una despesa desproporcionada, motiu pel qual es pot eximir el compliment d'aquest requisit.

g) Menjador per a ús exclusiu de les persones usuàries amb capacitat màxima coincident amb el nombre de places habilitat. La superfície útil de la sala d'estar ha de ser de 18 m² fins a sis places i s'ha d'incrementar 1 m² més per cada plaça, i ha de comptar amb seients confortables d'acord amb la capacitat de l'allotjament.

Article 61

Requisits tècnics de les cases de poble independents i les masoveries

Les cases de poble independents i les masoveries han de complir com a mínim, a més dels requisits tècnics de les lletres a), b), d) i e) de l'article anterior, els següents:

a) La superfície útil mínima de la sala d'estar menjador ha de ser de 18 m² fins a sis places i s'ha d'incrementar 1 m² més per cada plaça, i ha de comptar amb seients confortables d'acord amb la capacitat de l'allotjament.

b) La cuina ha de disposar d'aigua freda i calenta i, com a mínim, de dos focs, microones o forn, aigüera, elements auxiliars, paraments i utensilis necessaris per a la preparació d'aliments, llenceria, frigorífic d'una capacitat mínima de 145 litres i campana amb extracció mecànica de fums i ventilació suficient.

c) Rentadora i estris de neteja a disposició de les persones usuàries.

d) Serveis higiènics. Han de disposar, com a mínim:

I. D'una cambra de bany (amb banyera o dutxa, rentamans i inodor) per cada quatre places o fracció.

II. Un endoll al costat de cada rentamans; un petit armari o prestatge per a poder desar els estris de neteja personal.

III. Terres totalment pavimentats, així com les parets enrajolades fins a una alçada mínima de 2,10 metres, o bé revestides de materials que en garanteixin la impermeabilitat.

Tots els elements sanitaris han de disposar d'aigua freda i calenta.

La superfície útil mínima dels banys ha de ser de 2,50 m².

Article 62

Capacitat dels establiments de turisme rural

1. Les masies i les cases de poble compartides han de tenir una capacitat mínima d'una habitació dormitori i dues places, i una capacitat màxima de quinze places, distribuïdes en habitacions dormitori d'una, dues, tres o quatre places.

2. Les cases de poble independents i les masoveries han de tenir una capacitat mínima de quatre places i una capacitat màxima de quinze places. Han de disposar almenys de dues habitacions dormitori de dues o més places cadascuna. La resta de places es poden distribuir en habitacions dormitori que en cap cas poden ser de més de tres places.

Sens perjudici del que estableix aquest apartat, les cases de poble independents i les masoveries poden tenir una capacitat mínima d'una habitació dormitori i dues places sempre que la casa de poble independent o la masoveria es trobi dins d'un conjunt d'establiments de turisme rural del mateix titular situats en la mateixa finca amb un mínim de dos allotjaments i quatre places en total.

Article 63

Limitacions

1. La inscripció d'un establiment de turisme rural és incompatible amb l'explotació, a la mateixa finca, de qualsevol altre tipus d'allotjament i d'establiments de restauració, excepte aquells restaurants que s'habilitin en establiments de turisme rural de les modalitats "casa de poble", ubicats dins de nuclis de població de menys de 30 habitants. Aquests restaurants no poden tenir, en cap cas, més de 30 places.

2. Els establiments de turisme rural no poden organitzar activitats socials o qualsevol tipus de celebració o acte, ni llogar el seu espai per això, quan impliqui la presència a l'establiment i/o explotació d'un nombre de persones superior al nombre de places habilitades.

3. En el cas que una mateixa edificació es destini a més d'un establiment de turisme rural, sigui aquest de la mateixa titularitat o de diferent, no es pot superar el nombre màxim de 15 places.

Article 64

Serveis

1. Neteja.

a) Tots els establiments de turisme rural s'han de mantenir en bones condicions higièniques i de salubritat i, en el moment de l'entrada de les persones usuàries, s'han de trobar nets i endreçats.

b) Les persones titulars de les masies i cases de poble compartides han d'efectuar la neteja diària de les habitacions i banys excepte renúncia per escrit de les persones usuàries.

c) Els espais comuns s'han de netejar diàriament i el canvi de roba de llit i bany s'ha efectuar com a mínim cada tres dies.

d) Les persones titulars de les cases de poble independents i masoveries han d'efectuar una neteja i canvi

de roba de llit i bany almenys un cop cada tres dies a menys que l'usuari renunciï per escrit a aquest servei.

2. Serveis de menjar.

Els serveis de menjar, que tan sols poden prestar les masies i les cases de poble compartides, han d'anar adreçats exclusivament a les seves persones usuàries i s'ha de procurar incloure-hi plats de cuina casolana de la comarca.

3. Informació turística.

Les persones titulars dels establiments de turisme rural han de lliurar, a l'entrada de la persona usuària, per escrit, les informacions relatives a recursos turístics de la comarca, han d'informar de les activitats que es poden practicar a la zona i han de contribuir a fer-los conèixer les normes de respecte i conservació de l'entorn natural i rural.

4. Atenció a les persones usuàries.

Les persones titulars dels establiments de turisme rural han de donar una atenció personalitzada a les persones usuàries, la qual ha de comprendre, com a mínim, el servei d'acollida en el moment de l'arribada a l'establiment i l'acomiadament a la seva partida. En el cas de les masoveries i cases de poble independents, les persones titulars han d'estar disponibles i facilitar la seva localització les 24 hores per atendre consultes o resoldre incidents. Així mateix han de facilitar a les persones usuàries la visita a explotacions agràries en el cas que l'establiment en tingui de pròpia (cas del grup de cases de pagès), i han de possibilitar el contacte amb aquelles persones prestatàries i organitzadores d'activitats que tinguin lloc a la zona i que puguin ser d'interès per als visitants (cas del grup d'allotjaments rurals).

Article 65

Terminologia

Es prohibeix la publicitat i/o comercialització de qualsevol tipus d'allotjament sota la denominació de: establiment de turisme rural, casa rural, casa de turisme rural, agroturisme, casa de pagès, masia, casa de poble, casa de poble compartida, casa de poble independent, allotjament rural, residència casa de pagès, masoveria, allotjament rural independent i allotjament rural compartit, així com la seva traducció a altres llengües, sense el compliment previ dels requisits que estableix aquest Decret per a l'exercici d'aquesta activitat.

TÍTOL II

Habitatges d'ús turístic

Article 66

Definicions i àmbit d'aplicació

1. Tenen la consideració d'habitatges d'ús turístic aquells que són cedits pel seu propietari, directament o indirectament, a tercers, i a canvi de contraprestació econòmica, per a una estada de temporada, en condicions d'immediata disponibilitat i amb les característiques que estableix aquest Decret.
2. Els habitatges d'ús turístic se cedeixen sencers, i no se'n permet la cessió per estances.
3. Als efectes d'aquest Decret es considera estada de temporada tota ocupació de l'habitatge per un període de temps continu igual o inferior a 31 dies.

Article 67

Requisits i serveis dels habitatges d'ús turístic

- 1 Els habitatges d'ús turístic han de disposar de la cèdula d'habitabilitat i complir en tot moment les condicions tècniques i de qualitat exigibles als habitatges. Els habitatges no poden ser ocupats amb més places que les indicades a la cèdula.
- 2 Els habitatges han d'estar suficientment moblats i dotats dels aparells i estris necessaris per a la seva ocupació immediata, amb la finalitat de prestar un servei d'allotjament correcte en relació amb la totalitat de places que disposin, tot en perfecte estat d'higiene.
3. El propietari o propietària de l'habitatge, o la persona gestora en qui delegui, ha de facilitar a persones usuàries i veïns el telèfon per atendre i resoldre de manera immediata consultes i incidències relatives a l'activitat d'habitatge d'ús turístic.
4. El propietari o propietària o la persona gestora en qui delegui, ha de garantir un servei d'assistència i manteniment de l'habitatge.

Article 68

Règim jurídic

1. Els habitatges d'ús turístic requereixen la corresponent comunicació prèvia d'inici d'activitat davant l'ajuntament competent, subscrita pel propietari i també, si escau, per la persona física o jurídica gestora a qui prèviament el propietari hagi encomanat la gestió de l'habitatge en qüestió.
2. El document de comunicació prèvia conté:
 - a) Les dades de l'habitatge i la seva capacitat legal màxima.
 - b) Les dades del propietari o propietària.
 - c) El número de telèfon per atendre de manera immediata comunicacions relatives a l'activitat d'habitatge d'ús turístic.
 - d) La identificació de l'empresa d'assistència i manteniment de l'habitatge.
 - e) Declaració responsable conforme l'habitatge disposa de cèdula d'habitabilitat.
3. En el supòsit que hagi estat encomanada la gestió de l'habitatge, el document de comunicació prèvia contindrà, a més de l'anterior:
 - a) Dades de la persona gestora.
 - b) Declaració responsable conforme la persona gestora disposa de títol suficient del propietari per a la gestió de l'habitatge.
4. Qualsevol alteració o modificació de les dades referides en els apartats 2 i 3 ha de ser comunicada d'acord amb el procediment previst a l'apartat 1.
5. La condició d'habitatge d'ús turístic impedeix al propietari o propietària al·legar-ne la condició de domicili als efectes d'impedir-hi l'actuació inspectora de les autoritats competents.
6. La destinació d'un habitatge a l'ús turístic no és possible si està prohibida per l'ordenació d'usos del sector on es trobi o està prohibida pels estatuts de la comunitat degudament inscrits en el Registre de la propietat en edificis sotmesos al règim de propietat horitzontal.
7. La inexactitud, falsedat o ommissió, de caràcter essencial, en qualsevol de les dades que han de constar en la comunicació prèvia, d'acord amb els apartats 2 i 3, com també la no-presentació d'aquesta,

determinen la impossibilitat d'exercir l'activitat afectada des del moment en què es tingui constància d'aquests fets, sens perjudici de les responsabilitats que puguin derivar-se, de conformitat amb el que preveu l'article 38 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, en tot el seu abast.

8. Els habitatges d'ús turístic s'inscriuen en el Registre de Turisme de Catalunya. A aquests efectes, els ajuntaments trameten a l'Administració de la Generalitat de Catalunya les altes, baixes i modificacions de dades dels habitatges d'ús turístic situats en el seu terme municipal a través de la extranet de les administracions públiques catalanes (plataforma EACAT), gestionada pel Consorci Administració Oberta de Catalunya. En tot cas, les dades de transmissió obligada són les referents als subapartats a), b) i c) de l'apartat 2.

9. Tots els habitatges d'ús turístic han de disposar de fulls oficials de queixa, reclamació i denúncia de l'òrgan competent en matèria de consum de l'Administració de la Generalitat. Aquests fulls han d'estar a l'abast de les persones usuàries en un lloc adequat dins de l'habitatge d'ús turístic.

10. Els habitatges d'ús turístic han d'exhibir en un lloc visible i fàcilment còpsable per a les persones usuàries:

- a) El rètol informatiu de la disponibilitat dels fulls oficials de queixa, reclamació i denúncia.
- b) El número de telèfon previst a l'apartat 2 d'aquest article.
- c) Número de registre d'entrada a l'ajuntament de la comunicació prèvia d'inici.

11. En el cas que la persona usuària d'un habitatge d'ús turístic atempti contra les regles bàsiques de la convivència o incompleixi ordenances municipals dictades a aquest efecte, la persona titular de la propietat o la persona gestora de l'habitatge d'ús turístic ha de requerir, en el termini de 24 hores, el cessionari perquè abandoni l'habitatge.

Article 69

Categorització dels habitatges d'ús turístic

Els habitatges d'ús turístic es podran categoritzar de conformitat amb els sistemes voluntaris de categorització turística.

Article 70

Registre d'ocupants

El propietari i propietària, o la persona gestora en qui delegui ha de remetre a la Direcció General de la Policia la informació relativa a l'estada de les persones que s'hi allotgen, d'acord amb la normativa de seguretat ciutadana aplicable a tots aquells que faciliten, mitjançant preu, allotjament a les persones.

Article 71

Col·laboració interadministrativa

Les administracions competents han de col·laborar entre elles per optimitzar les tasques d'inspecció i control de l'activitat d'habitatge d'ús turístic. A aquests efectes, els ajuntaments poden sol·licitar l'auxili de la Generalitat de Catalunya en tasques d'inspecció relacionades amb l'activitat d'habitatge d'ús turístic.

Article 72

Règim sancionador

1. La persona propietària i la persona gestora de l'habitatge d'ús turístic, en el supòsit que no siguin la mateixa persona, són responsables solidàries de les infraccions i incompliments de les obligacions definides a la normativa sectorial turística, d'habitatge, de consum i municipal d'aplicació en raó de la seva activitat.

2. D'acord amb l'apartat anterior, els organismes administratius tutors dels interessos públics concurrents en l'objecte de l'activitat d'habitatge d'ús turístic actuen en matèria sancionadora i disciplinària d'acord amb les seves competències. Així:

a) Respecte a la disciplina d'activitat: el departament competent en matèria de turisme, els ajuntaments en l'àmbit de la seva competència i el departament competent en matèria d'habitatge.

b) Respecte d'aquells fets i activitats que tinguin la consideració d'infracció en matèria de defensa de les persones consumidores: el departament competent en matèria de consum i els ajuntaments en l'àmbit de les seves respectives competències.

3. Les sancions que puguin imposar les administracions competents per incompliments d'aquest Decret han d'atendre el procediment sancionador aplicable de l'Administració de la Generalitat, i si escau, els procediments sancionadors que tinguin establerts els municipis mateixos.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

primera

El Conselh Generau d'Aran és l'Administració competent, en l'àmbit territorial d'Era Val d'Aran, per exercir les funcions que aquest Decret atribueix a l'Administració turística de la Generalitat, amb les limitacions previstes en els decrets de transferències de competències.

segona

El terme "residència casa de pagès" inclòs en qualsevol disposició normativa s'ha d'entendre referit a un establiment de turisme rural regulat pel present Decret.

tercera

L'estada de caravanes fixades al seu vehicle tractor i autocaravanes en els recintes habilitats a aquest efecte pels ajuntaments no pot ser superior a 48 hores, i no es pot tornar a realitzar una nova estada en el recinte habilitat fins transcorregudes 24 hores d'ençà la finalització de l'estada anterior. Aquests recintes han de disposar d'instal·lacions de presa d'aigua i llum, desguàs d'aigües grises i negres i servei de control. En aquests recintes no s'hi poden prestar serveis turístics.

quarta

La Comissió Sectorial d'Ordenació de la Taula del Turisme de Catalunya fa un seguiment i una anàlisi de l'evolució i grau d'execució de la present normativa i en proposa l'actualització i millora, si escau.

cinquena

Mitjançant una ordre del departament competent en matèria de turisme es poden modificar els requisits tècnics establerts en relació amb cada categoria d'establiment hotel·ler i d'establiment de càmping.

sisena

Als efectes del compliment dels processos interadministratius que preveu aquest Decret, les comunicacions, les tramitacions i les trameses de comunicació entre els ajuntaments i l'Administració de la Generalitat de Catalunya s'han d'efectuar preferentment a través de l'extranet de les administracions públiques catalanes (plataforma EACAT), gestionada pel Consorci Administració Oberta de Catalunya.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

primera

Establiments d'allotjament turístic

Els establiments hotelers i els càmpings inscrits en l'RTC en el moment de la publicació d'aquest Decret no han d'adaptar-se a les noves mides i requisits tècnics previstos, excepte que vulguin canviar de grup, modalitat, categoria o capacitat, en el supòsit que l'incrementin.

Els hostals o pensions d'una estrella autoritzats amb anterioritat al Decret 183/2010, de 23 de novembre, d'establiments d'allotjament turístic, poden utilitzar aquesta classificació. S'han de reclassificar com a hostals o pensions, segons el present Decret, tots aquells que realitzin qualsevol canvi de capacitat o estructura.

Els establiments d'apartaments turístics disposen d'un termini de tres mesos per tal de complir els requisits obligatoris previstos en aquest Decret.

Pel que fa als nous serveis previstos, aquests han de ser de prestació obligatòria per a tots els establiments d'allotjament turístic.

segona

Establiments de turisme rural

Els establiments de turisme rural inscrits en l'RTC amb anterioritat a l'entrada en vigor del present Decret només estan obligats a adaptar-se als requisits tècnics previstos en el present Decret quan sol·licitin un augment de la capacitat, ampliació de les instal·lacions o canvi de titularitat que no sigui entre parents de primer o segon grau, cònjuges o membres d'unió estable de parella.

Els establiments autoritzats per l'Administració turística amb anterioritat al Decret 313/2006, de 25 de juliol, que regula els establiments de turisme rural que ultrapassin el nombre de places dins la mateixa edificació, no estan sotmesos a aquesta limitació, excepte que es vulgui produir un canvi de titularitat. En cap cas podran ampliar-ne la capacitat.

Els establiments inscrits en l'RTC amb anterioritat al Decret 183/2010, de 23 de novembre, d'establiments d'allotjament turístic, que tinguin un restaurant autoritzat en la mateixa edificació, estan sotmesos a la limitació de places de restaurant determinada en aquest Decret quan sol·licitin un canvi de titularitat que no sigui entre parents de primer o segon grau, cònjuges o membres d'unió estable de parella, però no poden incrementar-ne en cap cas la capacitat.

tercera

Habitatges d'ús turístic habilitats.

Els títols habilitadors de l'activitat d'habitatge d'ús turístic anteriors a l'entrada en vigor d'aquest Decret

que no siguin plenament coincidents amb els requisits previstos en l'article 68 han de ser complementats mitjançant la comunicació de les dades addicionals omeses en el procés d'habilitació inicial abans del 31 de desembre de 2013.

DISPOSICIONS DEROGATÒRIES

Resten derogades les normes següents:

—1 Decret 183/2010, de 23 de novembre, d'establiments d'allotjament turístic.

—2 Decret 164/2010, de 9 de novembre, de regulació dels habitatges d'ús turístic.

ANNEX I

Requisits tècnics mínims dels establiments hotelers

	Hotel							Hotel apartament							Pensió
	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* bàsic	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* o bàsic	
Entrada de servei	X	X	X	X	X			X	X	X	X	X			
Ascensor de servei (no es computen les plantes soterrànies)															
Des de dos nivells	X	X						X	X						
Des de tres nivells			X	X						X	X				
Des de quatre nivells					X							X			
Ascensors															
a partir de dos nivells (1 pis o més)	X	X						X	X						
a partir de tres nivells (2 pisos o més)			X	X	X					X	X	X			
Des de quatre nivells (3 pisos o més)						X	X						X	X	X
Salons i zones comunes (superfície mínima en m ² per plaça de vestíbuls, salons, menjador, bars, sales privades, gimnàs, etc.)															
	2,5	2,5	2	2	1,5	1,2	1	2,5	2,5	2	1,5	1,2	1	1	0.60
Bar amb superfície mínima de	2,5	2,5	2												
Climatització en zones comunes	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X		
Climatització en habitacions	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X		
Calefacció en habitacions							X							X	X
Telèfon d'ús general	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Serveis sanitaris en espais comuns	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Superfície mínima en metres quadrats de recepció o vestíbul	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	6

Televisió a les habitacions, apartaments o estudis	X	X	X	X	X			X	X	X	X	X			
Servei de comunicació amb el mateix establiment a les habitacions, apartaments o estudis	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
Servei d'esmorzar	X	X	X	X	X	X	X	X							
Servei d'esmorzar amb productes de proximitat	X	X	X					X							
Servei de bar	X	X	X	X	X			X	X	X					
Servei de menjador	X	X	X	X				X							
Informació turística de la localitat i de la zona	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
Productes d'higiene personal (I): sabó de mans i sabó de dutxa*	X	X	X	X	X			X	X						
Productes d'higiene personal (II): raspall de dents, pasta dentífrica, mocadors de paper i estris d'afaitar*	X	X						X							
Productes d'higiene personal (III): colònia, llimes, joc de cosir i netejador de sabates*	X	X						X							
Assecador de cabell	X	X	X					X	X	X					
Barnús i sabatilles	X							X							
Servei d'habitacions 12 hores (inclou oferta de menjar)	-	-	X	X				-	X						
Servei d'habitacions 24 hores (inclou oferta de menjar)	X	X						X							
Minibar	X	X	X					X	X						
Servei de caixa forta	X	X	X	X	X			X	X	X					
Preparació de l'habitació per dormir	X	X	X					X							
Canals internacionals	X	X	X					X	X	X					
Accés obert a Internet a tot l'establiment**	X	X	X	X				X	X	X	X				
Servei d'estètica i/o perruqueria	X							X							
Servei de bugaderia	X	X	X	X				X	X						
Servei de porter	X							X							

Servei de grum	X							X							
Servei d'aparcament	X							X							

*Els productes d'higiene personal s'han de posar a disposició de les persones usuàries en proporció al nombre de persones que s'allotgen en la unitat d'allotjament.

**El servei d'Internet no és exigible en els establiments sense possibilitat d'accés a xarxes de comunicació electrònica de banda ampla.

Habitacions															
	Hotel							Hotel apartament							Pensió
	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* bàsic	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* bàsic	
Individuals (superfícies mínimes útils en m ²)	10	10	9,5	9	8	7	6	10	10	9,5	9	8	7	6	6
Dobles (Superfícies mínimes útils en m ²) *	16,5	16	15,5	15	14	13	11	13	13	12	11	11	10	10	10
Nombre de dobles mínim	75%	75%	75%	75%	75%	50%	25%	Una doble per apartament							25%
Quàdruples (superfícies mínimes útils en m ²)	25	25	24	23,5	22	20,5	17,5								16
Amplada mínima de l'habitació doble en l'àmbit dels llits (en m)	2,9	2,8	2,7	2,7	2,6	2,6	2,6	2,9	2,8	2,7	2,7	2,6	2,6	2,6	2,6
Amplada mínima de l'habitació individual en l'àmbit dels llits (en m)	2.30	2.20	2.10	2.10	2.00	2.00	2.00	2.30	2.20	2.10	2.10	2.00	2.00	2.00	1.80

* Les habitacions dobles de dos llits poden ser ocupades per tres o quatre persones sempre que hi concorrin les condicions següents: a) cada llit ha de tenir una amplada mínima de 135 cm; b) al voltant del llit ha d'haver un espai lliure de trànsit de, com a mínim, 40 cm, excepte en l'àmbit de la capçalera; c) l'ocupació de tres o quatre persones ha de ser sempre a petició de la persona usuària.

En els hotels apartament on les unitats d'allotjament siguin únicament habitacions, les superfícies són les corresponents a la modalitat hotel

Sense reduir els metres quadrats reglamentaris es pot reordenar la distribució de l'habitació, apartament o estudi, incloent-hi habitació, vestíbul d'entrada, salons, banys i altres elements, sempre que es considerin 1,5 m² addicionals en la suma dels elements.

En la modalitat d'hotel, les habitacions amb terrasses de superfície mínima d'1,20 m² poden computar el 25% de superfície de la terrassa com a superfície d'habitació. Així mateix, les terrasses més grans de 3 m², podran computar com a màxim un 15% del total de la superfície de l'habitació amb un màxim d'1 m² per terrassa.

	Hotel							Hotel apartament							Pensió
	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* bàsic	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* bàsic	

Nombre de grans suites (mínim)	1														
Saló de gran suite (superfície mínima en m ²)	20														
Nombre de suites (mínim)	5%	5%													
Saló de suite (superfície mínima en m ²)	12	12													
Junior suites (mínim)	10%														
Saló de junior suite (superfície mínima en m ²)	8														

La superfície mínima del saló de la/les suite/s d'un hotel de categoria inferior a cinc estrelles ha de ser, com a mínim, de 12 m². La superfície mínima del saló de la/les junior suite/s d'un hotel de categoria inferior a gran luxe ha de ser, com a mínim, de 8 m².

Banys de les unitats d'allotjament																
	Hotel							Hotel apartament							Pensió	
	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* bàsic	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* bàsic		
Bany gran (mínim)	75%	75%	75%	75%	75%	50%	25%	fins quatre places i per cada quatre places								
Superfície útil mínima en m ²	5	5	4,5	4,5	4	3,5	3,5	5	5	4,5	4,5	4	3,5	3,5		
Superfície del recinte de la dutxa del bany gran en m ² (mínim)	1.20	1.20	1.20	1.10	1.00	0.90	0.80	1.20	1.20	1.20	1.10	1.00	0.90	0.80	0,8	
Longitud mínima de la banyera del bany gran	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60		
Bany petit	25%	25%	25%	25%	25%	50%	75%	Un d'addicional per fraccions inferiors a quatre places							100 %	
Superfície útil mínima en m ²	4	4	3,5	3,5	3	3	2,5	4	4	3,5	3,5	3	3	2,5	2,5	
Banys de les habitacions quàdruples	6	6	5,5	5,5	5	4,5	4,5								3,5	

Els banys han de disposar, almenys, de dutxa o banyera, rentamans i inodor, excepte els banys de les habitacions quàdruples, que han de disposar almenys de banyera, rentamans i inodor.

	Apartament							Estudi						
	GL	5*	4* S	4*	3*	2*	1*	GL	5*	4* S	4*	3*	2*	1*
Sala d'estar menjador	15	12	12	11	10	9	9	25	25	24	23	21	19	19

Superfícies mínimes útils en m ² sense comptar passadís d'accés.								Superfícies mínimes útils en m ²
Cuina	X	X	X	X	X	X	X	Àrea comuna per a sala d'estar menjador cuina dormitori.
4 m ² superfície útil mínima								
Pot incorporar-se a la sala d'estar menjador dels apartaments i estudis. Ha de disposar de ventilació directa o forçada obligatòria.								Els estudis tenen una capacitat de dos places exclusivament

La porta d'accés al bany dels apartaments o estudis en cap cas pot donar a la zona de la cuina i/o menjador.

Totes les portes d'accés a la unitat d'allotjament han de tenir una amplada mínima de 0,80 metres i l'alçada mínima transitable de l'habitació ha de ser de 2,50 metres, excepte els banys, que han de tenir una alçada mínima de 2,20.

En el cas d'haver cobertes inclinades, no es computa com a superfície útil l'alçada inferior a 1,50 m.

Les suites o habitacions amb saló del grup "hotels" poden disposar d'una petita cuina o similar, sempre que quedi situada en un espai independent de l'habitació o del saló, i la seva superfície no es pot comptabilitzar com a superfície del saló o de l'habitació.

En el cas de rehabilitacions integrals d'edificis o de rehabilitacions d'edificis catalogats o d'interès historicoartístic (segons catàleg nacional i/o municipal), en els quals els elements estructurals que cal conservar condicionin les superfícies de les habitacions, un 20% d'habitacions, com a màxim, poden tenir 0,50 m² menys de superfície, sempre que la resta d'unitats la tinguin incorporada, a efectes de compensació global.

Requisits mínims del mobiliari i instal·lacions per a totes les unitats d'allotjament:

a) Habitacions dormitori:

1 llit (individual, de 90 × 190 cm; doble, de 135 × 190 cm).

Mobiliari auxiliar al costat del llit

Armari o espai per desar-hi la roba, amb capacitat suficient per a les persones usuàries.

b) Sala d'estar menjador: taula, butaques i cadires en quantitat suficient per a les persones usuàries.

c) Cuina:

Coberts, parament i llenceria proporcional al nombre de persones usuàries.

Utensilis necessaris per a l'elaboració de menjar.

Aparell de cocció amb un mínim de dos focs.

Microones.

Aigüera.

Frigorífic.

ANNEX II

Requisits tècnics mínims dels establiments de càmping

Categoria de luxe

Aquests establiments han de reunir les següents condicions d'instal·lacions, serveis i personal:

1. La superfície mínima d'unitat d'acampada ha de ser de 90 m². A cada unitat d'acampada únicament s'hi

pot instal·lar un alberg i les pertinences d'una unitat familiar o persona usuària sempre que siguin les pròpies del desenvolupament normal de l'activitat de càmping. En cas d'instal·lar-hi més d'un alberg mòbil, la persona usuària ha de signar una sol·licitud expressa en aquest sentit a la recepció de l'establiment.

També poden disposar d'unitats d'acampada d'una superfície mínima de 40 m², amb una capacitat màxima de dues persones proveïdes de tenda de tipus canadenc sense vehicle o amb moto. La quantitat màxima d'aquests tipus d'unitat d'acampada no pot ultrapassar en cap cas el 10% del total d'unitats d'acampada de l'establiment.

2. Recepció amb suficient espai destinat al públic, independitzada de qualsevol altra instal·lació.
3. Establiment de restauració.
4. Sala de reunió amb televisor.
5. Sala amb jocs de taula.
6. Sala de cures i de primers auxilis.
7. Supermercat o espai destinat a la venda de queviures. No és obligatori si a menys d'un quilòmetre del càmping hi ha aquesta oferta.
8. Serveis higiènics. Cada bloc destinat a serveis higiènics dels dos sexes ha de disposar d'un espai canviador de nadons.
9. Lavabos, un per cada sis unitats d'acampada que no disposin de lavabos a l'alberg, amb una separació mínima entre si de 50 cm i dotats amb aigua calenta contínuament.
10. Dutxes en cabines individuals de superfície mínima d'1,50 m², una per cada 10 unitats d'acampada que no disposin de dutxa a l'alberg i dotades amb aigua calenta contínuament. Hi ha d'haver un parament de separació entre el plat de la dutxa i el lloc de penjar la roba.
11. Evacuatoris del tipus de tassa, un per cada set unitats d'acampada que no disposin d'evacuatori. En els serveis destinats als homes, el 20% dels evacuatoris poden ser del tipus urinari.
12. Accessoris: miralls damunt de tots els lavabos, prestatges als lavabos i dutxes, tovallolers als lavabos i penjadors als lavabos, dutxes i evacuatoris.
13. Endolls al costat de tots els lavabos.
14. Un safareig per cada 20 unitats d'acampada amb una separació mínima entre si de 50 cm, tots dotats amb aigua calenta contínuament, i prestatges per deixar-hi la roba. En el supòsit que s'instal·lin rentadores, poden ser de pagament i cadascuna pot substituir quatre safarejos.
15. Aigüeres, una per cada 20 unitats d'acampada destinades a alberg mòbil amb prestatges per deixar-hi els plats i altres estris.
16. Preses d'aigua potable, distribuïdes de tal forma que cap unitat d'acampada no es trobi a més de 35 metres d'una d'aquestes. Han d'estar pavimentades en un radi de dos metres i dotades del corresponent desguàs.
17. Endolls amb caixa de protecció a cadascuna de les unitats d'acampada.
18. Arbres per fer ombra en una superfície mínima del 50% de la zona destinada a acampada.
19. Parc infantil, amb aparells i instal·lacions i zona d'esplai, amb una superfície proporcional a la capacitat del càmping.
20. Piscines, una per a infants i una altra per a persones adultes, que reuneixin les condicions pròpies de les piscines d'ús públic, amb mobiliari necessari per al seu gaudi.

21. Pista de tennis de dimensions reglamentàries. Es pot dispensar-ne l'existència sempre que estigui compensada per un altre tipus d'instal·lació per a l'esplai (minigolf, bàsquet, etc.).
22. Servei telefònic suficient.
23. Servei de bugaderia i planxa.
24. Servei de rentatge de cotxes.
25. Servei de seguretat diürna i vigilància nocturna.
26. Servei de caixa forta.
27. Servei de recollida i distribució diària de correspondència. Hi ha d'haver una bústia instal·lada a l'interior del càmping i s'ha de poder utilitzar en qualsevol moment.
28. Servei de premsa i Internet.
29. Recepcionistes per atendre ininterrompudament les persones usuàries des de les 8 hores fins a les 23 hores, que coneguin, a més del català i castellà, un mínim de dos idiomes estrangers.
30. Personal de neteja suficient d'acord amb l'extensió del càmping i el mecanisme utilitzat.
31. Guardes durant les 24 hores en nombre suficient.
32. Tot el personal ha de portar el corresponent distintiu que l'identifiqui davant de les persones usuàries.

Categoria primera

Aquests establiments han de reunir les següents condicions d'instal·lacions, servei i personal:

1. La superfície mínima d'unitat d'acampada ha de ser de 70 m². A cada unitat d'acampada únicament es pot instal·lar un alberg i les pertinences d'una unitat familiar o persona usuària sempre que siguin les pròpies del desenvolupament normal de l'activitat de càmping. En cas d'instal·lar-hi més d'un alberg mòbil, la persona usuària ha de signar una sol·licitud expressa en aquest sentit a la recepció de l'establiment. També poden disposar d'unitats d'acampada d'una superfície mínima de 25 m², amb una capacitat màxima de dues persones proveïdes de tenda de tipus canadenc sense vehicle o amb moto. La quantitat màxima d'aquests tipus d'unitat d'acampada no pot ultrapassar en cap cas el 10% del total d'unitats d'acampada de l'establiment.
2. Recepció amb prou espai destinat al públic.
3. Establiment de restauració.
4. Disponibilitat de jocs de taula.
5. Sala de cures.
6. Supermercat o espai destinat a la venda de queviures. No és obligatori si a menys d'un quilòmetre del càmping hi ha aquesta oferta.
7. Serveis higiènics. Cada bloc destinat a serveis higiènics dels dos sexes ha de disposar d'un espai canviador de nadons.
8. Lavabos, un per cada 10 unitats d'acampada que no disposin de lavabos a l'alberg, amb una separació mínima entre si de 50 cm i dotats amb aigua calenta contínuament.
9. Dutxes en cabines individuals de superfície mínima d'1,30 m², una per cada 14 unitats d'acampada que no disposin de dutxa a l'alberg i dotades amb aigua calenta contínuament. Hi ha d'haver un parament de separació entre el plat de la dutxa i el lloc de penjar la roba.
10. Evacuatoris del tipus de tassa, un per cada deu unitats d'acampada que no disposin d'evacuatori. Els serveis destinats als homes, el 20% dels evacuatoris poden ser del tipus urinari.

11. Accessoris: miralls damunt de tots els lavabos, prestatges als lavabos i dutxes, tovallolers als lavabos i penjadors als lavabos, dutxes i evacuadoris.
12. Endolls al costat dels lavabos.
13. Un safareig per cada 30 unitats d'acampada amb una separació mínima entre si de 50 cm, tots dotats amb aigua calenta contínuament, i prestatges per deixar-hi la roba. En el supòsit que s'instal·lin rentadores, poden ser de pagament i cadascuna pot substituir quatre safarejos.
14. Aigüeres, una per cada 30 unitats d'acampada destinades a alberg mòbil amb prestatges per deixar-hi els plats i altres estris.
15. Preses d'aigua potable, distribuïdes de tal forma que cap unitat d'acampada no es trobi a més de 50 metres d'una d'aquestes. Han d'estar pavimentades en un radi de dos metres i dotades del corresponent desguàs.
16. Endolls amb caixa de protecció, com a mínim, en el 35 per cent de les unitats d'acampada.
17. Arbres per fer ombra en una superfície mínima del 35% de la zona destinada a acampada.
- 18 Parc infantil, amb aparells i instal·lacions i zona d'esplai, amb una superfície proporcional a la capacitat del càmping.
19. Piscines, una per a infants i una altra per a persones adultes, que reuneixin les condicions pròpies de les piscines d'ús públic, amb mobiliari necessari per al seu gaudi.
- 20 Zona degudament delimitada per a la pràctica de jocs o esports.
21. Servei telefònic suficient.
- 22 Servei de vigilància de 24 hores.
23. Servei de caixa forta.
24. Servei de recollida i distribució diària de correspondència. Hi ha d'haver una bústia instal·lada a l'interior del càmping i s'ha de poder utilitzar en qualsevol moment.
25. Servei de premsa i Internet.
26. Recepcionistes per atendre ininterrompudament les persones usuàries des de les 9 hores fins a les 21 hores, que coneguin, a més del català i castellà, un mínim de dos idiomes estrangers.
27. Personal de neteja suficient d'acord amb l'extensió del càmping i el mecanisme utilitzat.
28. Tot el personal ha de portar el corresponent distintiu que l'identifiqui davant les persones usuàries.

Categoria segona

Aquests establiments han de reunir les següents condicions d'instal·lacions, servei i personal:

1. La superfície mínima d'unitat d'acampada ha de ser de 60 m². A cada unitat d'acampada únicament es pot instal·lar un alberg i les pertinences d'una unitat familiar o persona usuària sempre que siguin les pròpies del desenvolupament normal de l'activitat de càmping. En cas d'instal·lar-hi més d'un alberg mòbil, la persona usuària ha de signar una sol·licitud expressa en aquest sentit a la recepció de l'establiment. També poden disposar d'unitats d'acampada d'una superfície mínima de 22 m², amb una capacitat màxima de dues persones proveïdes de tenda de tipus canadenca sense vehicle o amb moto. La quantitat màxima d'aquests tipus d'unitat d'acampada no poden ultrapassar en cap cas el 10% del total d'unitats d'acampada de l'establiment.
2. Recepció amb prou espai destinat al públic.
3. Establiment de restauració.

4. Espai destinat a la venda de queviures. No és obligatori si a menys d'un quilòmetre del càmping hi ha aquesta oferta.
5. Serveis higiènics. Cada bloc destinat a serveis higiènics dels dos sexes ha de disposar d'un espai canviador de nadons.
6. Lavabos, un per cada 14 unitats d'acampada que no disposin de lavabos a l'alberg, amb una separació mínima entre ells de 50 cm i dotats amb aigua calenta contínuament.
7. Dutxes en cabines individuals de superfície mínima d'1,20 m², una per cada 17 unitats d'acampada que no disposin de dutxa a l'alberg i dotades amb aigua calenta contínuament.
8. Evacuatoris del tipus de tassa, un per cada 12 unitats d'acampada que no disposin d'evacuatori. En els serveis destinats als homes, el 20% dels evacuatoris poden ser del tipus urinari.
9. Accessoris: miralls damunt de tots els lavabos, i penjadors als lavabos, dutxes i evacuatoris.
10. Endolls al costat dels lavabos, un per cada 14 unitats d'acampada.
11. Un safareig per cada 45 unitats d'acampada, amb una separació mínima entre si de 50 cm, tots dotats amb aigua calenta contínuament, i prestatges per deixar-hi la roba. En el supòsit que s'instal·lin rentadores, poden ser de pagament i cadascuna pot substituir quatre safarejos.
12. Aigüeres, una per cada 35 unitats d'acampada destinades a alberg mòbil.
13. Preses d'aigua potable, distribuïdes de tal forma que cap unitat d'acampada no es trobi a més de 60 metres d'una d'elles. Han d'estar pavimentades en un radi de dos metres i dotades del corresponent desguàs.
14. Arbres per fer ombra en una superfície mínima del 25% de la zona destinada a acampada.
15. Servei de vigilància en horari de recepció.
- 16 Servei de caixa forta.
17. Servei de recollida i distribució diària de correspondència. Hi ha d'haver una bústia instal·lada a l'interior del càmping i s'ha de poder utilitzar en qualsevol moment.
18. Recepcionistes per atendre ininterrompudament les persones usuàries des de les 9 hores fins a les 20 hores, que coneguin, a més del català i castellà, un mínim de dos idiomes estrangers.
19. Personal de neteja suficient d'acord amb l'extensió del càmping i el mecanisme utilitzat.
20. Tot el personal ha de portar el corresponent distintiu que els identifiqui davant les persones usuàries.

Categoria tercera

Aquests establiments han de reunir les següents condicions d'instal·lacions, servei i personal:

1. La superfície mínima d'unitat d'acampada ha de ser de 45 m². A cada unitat d'acampada únicament es pot instal·lar un alberg i les pertinences d'una unitat familiar o persona usuària sempre que siguin les pròpies del desenvolupament normal de l'activitat de càmping. En cas d'instal·lar-hi més d'un alberg mòbil, la persona usuària ha de signar una sol·licitud expressa en aquest sentit a la recepció de l'establiment.
2. Recepció amb prou espai destinat al públic.
3. Establiment de restauració.
4. Serveis higiènics. Cada bloc destinat a serveis higiènics dels dos sexes ha de disposar d'un espai canviador de nadons.
5. Lavabos, un per cada 17 unitats d'acampada que no disposin de lavabos a l'alberg, amb una separació mínima entre si de 50 cm i dotats amb aigua calenta contínuament.

6. Dutxes en cabines individuals, una per cada 20 unitats d'acampada que no disposin de dutxa a l'alberg i dotades amb aigua calenta contínuament.
7. Evacuatoris del tipus de tassa, un per cada 14 unitats d'acampada que no disposin d'evacuatori. Els serveis destinats als homes, el 20% dels evacuatoris poden ser del tipus urinari.
8. Accessoris: miralls damunt de tots els lavabos, i penjadors als lavabos, dutxes i evacuatoris.
9. Endolls al costat dels lavabos, un per cada 20 unitats d'acampada.
10. Un safareig per cada 45 unitats d'acampada, amb una separació mínima entre si de 50 cm, tots dotats amb aigua calenta contínuament i prestatges per deixar-hi la roba. En el supòsit que s'instal·lin rentadores, poden ser de pagament i cadascuna pot substituir quatre safarejos.
11. Aigüeres, una per cada 35 unitats d'acampada destinades a alberg mòbil.
12. Preses d'aigua potable, distribuïdes de tal forma que cap unitat d'acampada no es trobi a més de 80 metres d'una d'elles. Han d'estar pavimentades en un radi de 2 metres i dotades del corresponent desguàs.
13. Servei de vigilància en horari de recepció.
14. Servei de caixa forta.
15. Servei de recollida i distribució diària de correspondència. Hi ha d'haver una bústia instal·lada a l'interior del càmping i s'ha de poder utilitzar en qualsevol moment.
16. Recepcionistes per atendre ininterrompudament les persones usuàries des de les 9 hores fins a les 20 hores, que coneguin, a més del català i castellà, un mínim de dos idiomes estrangers.
17. Personal de neteja suficient d'acord amb l'extensió del càmping i el mecanisme utilitzat.
18. Tot el personal ha de portar el corresponent distintiu que els identifiqui davant les persones usuàries.

ANNEX III

Barems de qualitat

Els establiments que no compleixin els requisits tècnics de superfícies per a una categoria superior a la que disposen en un 20% com a màxim de les unitats d'allotjament poden obtenir-la sempre que sumin els punts de serveis següents:

- a) D'una estrella a dues estrelles: 50 punts de la columna 1.
- b) De dues estrelles a tres estrelles: 40 punts de la columna 2.
- c) De tres estrelles a quatre estrelles: 35 punts de la columna 3.
- d) De quatre estrelles a quatre estrelles superior: 28 punts de la columna 4.
- e) De quatre estrelles superior a cinc estrelles: 15 punts de la columna 4s.
- f) De cinc estrelles a gran luxe: 15 punts de la columna 5.

Quan el servei 23 es presti en unes instal·lacions properes a l'allotjament, ha de tenir l'horari establert en aquestes.

		GL	5	4s	4	3	2	1
1	Dos tipus de coixins per dormir	0	0	0	3	4	5	5
2	Productes d'higiene personal: sabó de mans i sabó de dutxa*	0	0	0	0	0	0	3

3	Productes d'higiene personal: raspall de dents, pasta dentifrícia, mocadors de paper, estris d'afaitar i productes d'higiene íntima femenina (compreses, tampons)*	0	0	0	4	5	6	6
4	Productes d'higiene personal: colònia, llimes, joc de cosir, netejador de sabates i productes d'higiene íntima femenina (compreses, tampons)*	0	0	0	4	5	6	6
5	Assecador de cabell	0	0	0	0	4	5	5
6	Barnús i sabatilles	0	0	3	4	5	6	6
7	Servei de bar	0	0	0	0	0	0	5
8	Bar	0	0	0	0	4	5	5
9	Servei de menjador	0	0	0	0	0	5	5
10	Servei d'esmorzar amb productes de proximitat	0	0	0	0	4	5	5
11	Servei d'habitacions 12 hores	0	0	0	0	0	4	4
12	Servei d'habitacions 24 hores	0	0	0	4	5	6	6
13	Minibar	0	0	0	0	5	6	6
14	Servei de caixa forta	0	0	0	0	0	0	5
15	Servei de planxa de roba a l'habitació	0	2	3	4	5	6	6
16	Dutxa amb columna d'hidromassatge o banyera amb hidromassatge al bany de l'habitació, en un mínim d'un 60% de les habitacions	0	2	3	4	5	6	6
17	Dues piques de rentamans en habitacions dobles	0	3	4	4	5	5	5
18	Evacuatori separat de la zona de bany al servei higiènic de l'habitació	0	3	4	4	5	5	5
19	Preparació de l'habitació per dormir	0	0	0	0	2	2	2
20	Canals internacionals	0	0	0	0	3	4	4
21	Accés obert a Internet a tot l'establiment	0	0	0	0	0	5	5
22	Accés obert a Internet als espais comuns	0	0	0	0	0	4	4
23	Servei de gimnàs a l'establiment o a menys de 100 m	0	2	3	4	5	6	6
24	Piscina a l'establiment	0	5	5	5	5	5	5
25	Servei de piscina climatitzada a l'establiment o a menys de 100 m	0	5	5	5	5	5	5
26	Servei de sauna	0	3	3	3	3	3	3
27	Servei d'spa a l'establiment o a menys de 100 m	0	3	3	4	5	6	6
28	Servei d'estètica i/o perruqueria a menys de 100 m	0	0	2	3	4	5	5
29	Servei de premsa nacional i estrangera a l'establiment	0	0	0	0	3	3	3
30	Servei de bugaderia	0	0	0	0	0	3	3
31	Àrees de dotació especial (esportiva, aquàtica, recreativa)	0	3	3	4	5	6	6
32	Porter a l'establiment	0	0	2	3	4	5	5
33	Grum a l'establiment	0	0	2	3	4	5	5
34	Servei d'aparcament a l'establiment o a menys de 100 m	0	0	2	3	4	5	5
35	Servei d'animació diari	0	2	3	3	4	4	4
36	Servei mèdic a l'establiment	0	4	4	4	4	4	4
37	Servei de cangur o guarderia infantil	0	2	3	3	4	4	4

38	Distintiu de qualitat ambiental	0	5	5	5	5	5	5
39	Distintiu de qualitat turística o de gestió	0	5	5	5	5	5	5

*Els productes d'higiene personal s'han de posar a disposició de les persones usuàries en proporció al nombre de persones que s'allotgen en la unitat d'allotjament.

En el cas dels establiments de quatre estrelles i tres estrelles que vulguin assolir una categoria superior, són serveis de compliment obligatori els següents:

De quatre estrelles a quatre estrelles superior:

1. Dos tipus de coixins per dormir.
3. Productes d'higiene personal: raspall de dents, pasta dentífrica, mocadors de paper, estris d'afaitar i productes d'higiene íntima femenina (compreses, tampons).
4. Productes d'higiene personal: colònia, llimes, joc de cosir, netejador de sabates i productes d'higiene íntima femenina (compreses, tampons).
8. Bar.
10. Servei d'esmorzar amb productes de proximitat.
12. Servei d'habitacions de 24 hores.
16. Dutxa amb columna d'hidromassatge o banyera amb hidromassatge al bany de l'habitació, en un mínim d'un 60% de les habitacions.
19. Preparació de l'habitació per dormir.
20. Canals internacionals.
29. Servei de premsa nacional i estrangera a l'establiment.
32. Servei de porter a l'establiment.
33. Servei de grum a l'establiment.

De tres estrelles a quatre estrelles:

1. Dos tipus de coixins per dormir.
3. Productes d'higiene personal: raspall de dents, pasta dentífrica, mocadors de paper, estris d'afaitar i productes d'higiene íntima femenina (compreses, tampons).
4. Productes d'higiene personal: colònia, llimes, joc de cosir, netejador de sabates i productes d'higiene íntima femenina (compreses, tampons).
5. Assecador de cabell.
10. Servei d'esmorzar amb productes de proximitat.
13. Minibar.
20. Canals internacionals.
22. Accés obert a Internet als espais comuns
29. Servei de premsa nacional i estrangera a l'establiment

Afectacions passives (1)

Article 66 apartats 1, 3 expressions derogades per DD1a.12 de la LLEI 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre

begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.

Es deroguen l'expressió «de forma reiterada» de l'article 66.1 i la frase «i es considera cessió reiterada quan l'habitatge es cedeix dues o més vegades dins el període d'un any» de l'article 66.3 del Decret 159/2012, del 20 de novembre, d'establiments d'allotjament turístic i d'habitatges d'ús turístic.

Afectacions actives (2)

Deroga el DECRET 183/2010, de 23 de novembre, d'establiments d'allotjament turístic.

Deroga el DECRET 164/2010, de 9 de novembre, de regulació dels habitatges d'ús turístic.

Consideracions legals

Els textos consolidats (o versions actualitzades) de les normes que ofereix el Portal Jurídic de Catalunya no tenen caràcter oficial.

Enllaç a aquesta versió

https://portaljuridic.gencat.cat/ca/pjur_ocults/pjur_resultats_fitxa/?action=fitxa&versionId=1604187&versionState=02&language=ca_ES&documentId=622795&mode=single